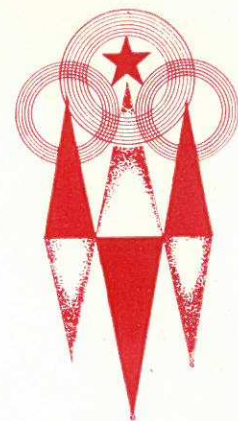

ČESKOSLOVENSKÝ ROZHLAS-STUDIO HRADEC KRÁLOVĚ

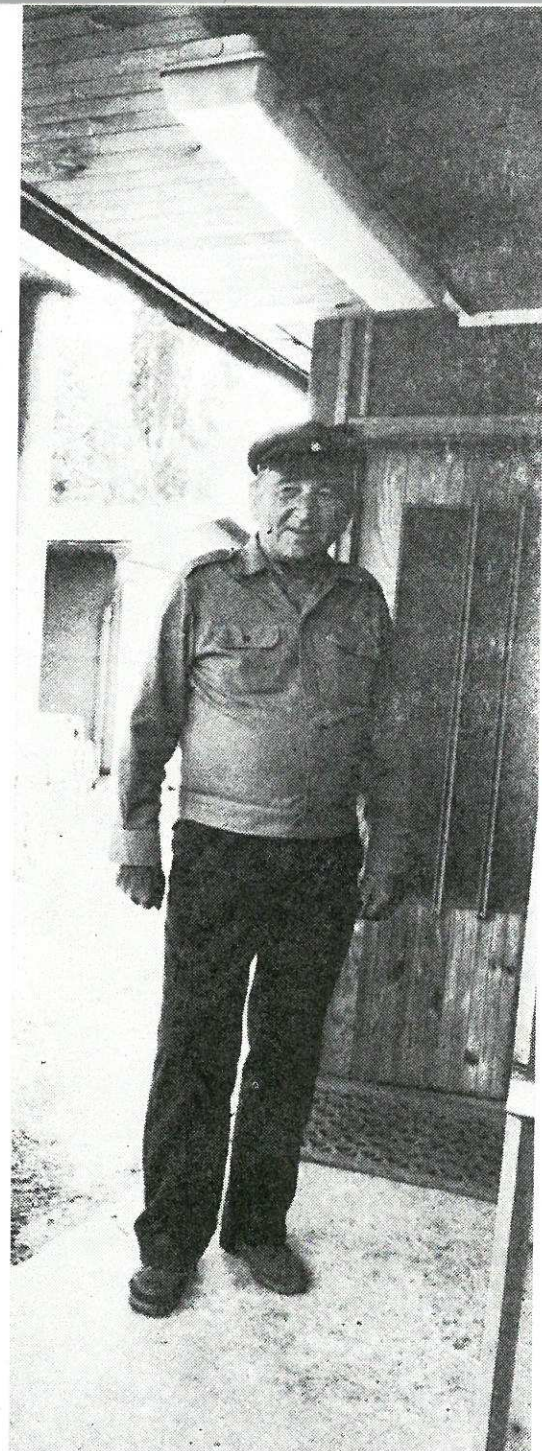

40 LET
ROZHLASOVÉHO
VYSÍLÁNÍ
Z VÝCHODNÍCH ČECH

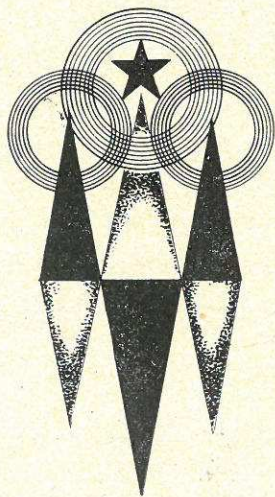

JOSEF PEIŠMON, vrátnice: *Tak, prosím, poďte dál.
Tady u mě se na okamžik zastaví každá návštěva.
To byste nevěřili, kolik lidí tudy projde za jediný den.*

ČESKOSLOVENSKÝ ROZHLAS
STUDIO HRADEC KRÁLOVÉ

40 LET
ROZHLASOVÉHO VYSÍLÁNÍ
Z VÝCHODNÍCH
ČECH

„KLÍČOVÝM ÚKOLEM TISKU, ROZHLASU A TELEVIZE JE POSKYTOVAT VČASNÉ, VĚCNÉ A CO NEJÚPLNĚJŠÍ INFORMACE O ÚKOLECH A PROBLÉMECH ROZVOJE NAŠÍ SPOLEČNOSTI, VÝSLEDCÍCH SOCIALISTICKÉ VÝSTAVBY, O TOM, CO SE DĚJE U NÁS I VE SVĚTĚ. POHOTOVOST A PRAVDIVOST INFORMACE JE VÝZNAMNÝM ČINITELEM K UPEVNĚNÍ DŮVĚRY LIDÍ V POLITIKU STRANY.

SDĚLOVACÍ PROSTŘEDKY MAJÍ VELKOU ODPOVĚDNOST ZA KONSTRUKTIVNÍ VÝMĚNU NÁZORŮ A ROZŠIŘOVÁNÍ POZITIVNÍCH ZKUŠENOSTÍ PRACUJÍCÍCH. MUSEJÍ TAKÉ Z PRINCIPÁLNÍCH STRANICKÝCH POZIC PRANÝŘOVAT NEDOSTATKY. PRACUJÍCÍ MAJÍ ROVNĚŽ PRÁVO VĚDĚT, JAKÉ ZÁVĚRY SE VYVOZUJÍ Z KRITIKY, ZDA DOCHÁZÍ K NÁPRAVĚ, K ODSTRANĚNÍ KRITIZOVANÝCH NEŠVARŮ, JAK SE NAKLÁDÁ S JEJICH PŘIPOMÍNKAMI ...“

Generální tajemník ÚV KSČ soudruh Gustáv Husák na 15. zasedání ÚV KSČ

RSDr. STANISLAV JIRÁSEK, ředitel studia: *Za čtyřiceti lety se můžeme s hrdostí ohlédnout, ale pro nás je mnohem důležitější budoucnost.*

ZAMYŠLENÍ ÚVODEM

Čtyřicet let uběhlo jako voda a pro nás, rozhlasové pracovníky, je to dostatečně dlouhá doba, abychom se mohli zamyslet nad prvopočátky rozhlasového vysílání ve východních Čechách, jakých změn studio Československého rozhlasu doznalo, a řekli si, jak dál.

Zalistovali jsme v dokumentech a vzpomínkách pamětníků. V rušných květnových dnech v pětáctyřicátém roce, kdy vrcholil národně osvobozenecý boj našeho lidu a Sovětská armáda úspěšně drtila poslední zbytky fašistických hord, v Hradci Králové několik odvážlivců odcizilo z fašistického auta německou vysílačku. Když začali amatérsky vysílat, museli několikrát měnit místo, neboť fašisté vysílačku neustále hledali a zaměřovali. Přesto se podařilo vysílačku utajit.

Po skončení druhé světové války byl vysílač předán Městskému národnímu výboru v Hradci Králové a sloužil městskému vysílání. Bylo to skutečně rozhlasové vysílání amatérského typu. Ostatně každý počátek je obtížný. Vysílač pomáhal hledat občany, které fašisté odvěkli do koncentračních táborů. Studio bylo umístěno ve Vrchlického ulici a nebylo prakticky vybaveno žádnou rozhlasovou technikou ani kádry. Podobné rozhlasové studio pracovalo v Pardubicích. Od roku 1948 byla rozhlasová studia v Hradci Králové a v Pardubicích začleněna do systému Československého rozhlasu Praha.

Teprve v pozdějších letech se dá hovořit o začátcích vysílání ujasněného rozhlasového programu. Postupně se rok od roku tvorba programu prohlubovala a zdokalovala. Zdokalovalo se i šíření rozhlasového programu. Zavádí se rozhlas po drátě a v roce 1963 na podzim okruh VKV. Studio je postupně vybavováno magnetofony a moderní rozhlasovou technikou. V roce 1960, kdy byla provedena územní reorganizace, převzalo studio Hradec Králové rozhlasové studio

v Pardubicích. Rozhlasové studio v Hradci Králové bylo tak posíleno o další kádry a techniku. V roce 1973 zahájilo studio v Hradci Králové hudební výrobu stereo.

Vedle záslužné práce studia v Hradci Králové najdeme v jeho historii i stinná místa. V krizovém období 1968-69 se mnozí rozhlasoví pracovníci dali do služeb pravicového oportunismu a revizionismu a hrubě pošlapali normy socialistického novináře a zpronevěřili se posluchači.

V roce 1970—1971 do studia nastoupili mladi, nadšení pracovníci a politická i profesionální konsolidace zdaleka netrvala tak dlouho, jak předvíдали ti, co museli z rozhlasu odejít.

Dnes je toto období pro nás dávno překonanou událostí. V současné době dosáhli vedoucí pracovníci a redaktoři odpovídajícího vysokoškolského vzdělání, odborné a politické kvalifikace.

V posledních letech nastal kvalitativní obrat v práci celého kolektivu. Naše zpravodajství je pohotové, pestré, zajímavé díky tomu, že s námi aktivně pracuje již deset let „armáda“ asi 80 rozhlasových dopisovatelů ve všech 11 okresech Východočeského kraje. V některých okresech se již ani nejedná o rozhlasové dopisovatele, ale o práci amatérských zpravodajských rozhlasových agentur. Díky těmto nadšencům se nám daří denně zobrazovat politický, společenský a kulturní život Východočeského kraje v našem vysílání.

V tomto období současně nastal obrat i v tvorbě publicistických rozhlasových pořadů. Před několika lety jsme zahájili plánovitou účast našeho rozhlasového studia na tvorbě rozhlasového programu centrálních okruhů. Byli jsme si vědomi, že nároky centra jsou vysoké a neobstojíme s průměrem. Proto jsme nastoupili boj za vyšší kvalitu rozhlasové tvorby. Dnes vyrábíme pro centrální okruhy ročně víc než 70 hodin rozhlasového programu v oblasti mluveného slova a když k tomu připočteme výrobu krajové hudby pro centrální okruhy, činí celková účast přes 100 hodin. Například v roce 1984 to bylo 139 hodin rozhlasového programu, který jsme vyrobili pro centrální okruhy.

Tento rozmach rozhlasové práce v posledních letech nespadol s nebe, ale je výsledkem dlouhodobé, systematické práce celého kolektivu pracovníků studia, širokého kolektivu rozhlasových dopisovatelů, externistů a krajových spisovatelů a herců. Zásluhu na výsledcích práce má stranická organizace KSČ, organizace ROH, SSM i dvě BSP.

Velkou zásluhu o rychlou konsolidaci studia má východočeský krajský výbor Komunistické strany Československa, který se všestranně zajímal o rozhlasovou práci. Pravidelně poskytuje studiu velké množství informací o politickém, společenském i ekonomickém životě kraje. Pomohl nám vybudovat aktivity rozhlasových dopisovatelů ve všech okresech našeho kraje.

Náš Východočeský kraj, kouzelný to kraj naší vlasti, svojí historií i současností nám dává široké možnosti dále rozvíjet a tvůrčím způsobem zobrazovat jeho život.

U příležitosti výročí 40 let zahájení rozhlasového vysílání ve východních Čechách chci vyjádřit přesvědčení, že kolektiv studia v Hradci Králové bude považovat i v příští etapě za svoji povinnost a čest aktivně přispívat k dalšímu rozvoji naší vyspělé socialistické společnosti.

ZDENĚK SEINER,
vedoucí vysílání

PER ASPERA AD ASTRAM...

... neboli přes překážky ke hvězdám

Tím nechci říci, že jsme dosáhli hvězdných výšek v tvorbě publicistických pořadů a že nemáme co řešit v naší rozhlasové práci. Máme své těžkosti, ostré tvůrčí diskuse a polemiky nad programem jako všude jinde. Chci jen říci, že každý výsledek prochází bojem za novou kvalitu.

Tak by se stručně a v duchu klasických citátů dala charakterizovat složitá a náročná cesta našeho rozhlasového studia k publicistickým pořadům.

Začátkem sedmdesátých let se v redakci začala klubat na svět nová koncepce publicistiky, která měla nejen doplňovat zpravodajství, ale stát se i neoddělitelnou a nosnou součástí vysílání. Bylo třeba překonat několik překážek:

Tou první byla tradice a přežívající názor, že krajská studia byla zřízena především pro

aktuální zpravodajství a že pro náročnou publicistiku zatím nejsou vytvořeny odpovídající podmínky materiální ani kádrové.

Druhou překážkou byla situace v postupně se stabilizující redakci po krizových letech a s tím spojené diskuse nad tím, kdo může a kdo ještě nemůže publicistiku dělat a do jaké míry se budou pořady podílet na plnění úkolů stanice.

Třetí překážkou byl sám posluchač, trochu zaskočený novou skladbou vysílání. Navíc odpolední vysílací časy, především ve všedních dnech, nezaručovaly soustředěný poslech.

Navzdory těmto připomínkám se redakce pustila do budování koncepční publicistiky s elámem. Na svět se klubaly nejen monotematické pořady, ale i magazíny, dokonce i rozhlasová pásma a náročné kompozice. Nejednou se vyšláplo do slepé uličky a bylo třeba se vracet.

V dnešní době redakce ve spolupráci s technickým úsekem a realizačním oddělením připravuje v průměru 40 publicistických pořadů měsíčně, z toho víc než polovina jsou stále nebo cyklické programové typy. Odvážný krok do neznáma se tedy ukázal být správným. V čem je dobrá a potřebná publicistika v krajové stanici?

Především se rozšířilo spektrum propagandisticky zpracované problematiky. Analytické pořady na ploše 20—30 minut umožňují autorům zabývat se i takovými záležitostmi, které nelze uchopit na relativně malé zpravodajské ploše, vysvětlovat příčiny, nalézat souvislosti, zobecňovat a především hledat řešení problémů.

Magazínové pořady zase na své ploše 20—50 minut umožňují komplexní reflexi aktuálního dění v kraji, široký pohled záběru a hledání zcela nových, někdy nečekaných souvislostí.

Své místo si získaly i portréty vynikajících pracovníků, profily předních kolektivů, monotematické pořady přibližují přední umělce, vědce, funkcionáře, poslance, popularizují drobné nápady a zároveň pomáhají vynálezům do praxe. Publicistické pořady plní i organizátorskou a agitatorní funkci, podněcují soutěživost a umožňují využití nápadu jedné organizace v desítkách dalších. Především v publicistických pořadech je dostatečný prostor pro kritiku s konstruktivním puncem.

Kvalitní publicistika přinesla ovoce i v jiných oblastech. Především byla a je šancí pro vlastní seberealizaci pracovníků redakce. Nikdo v krajském studiu Československého rozhlasu v Hradci Králové nemá uzavřenu cestu od zpravodajského „řemesla“ k nejnáročnějším uměleckým žánrům. Každý má možnost ověřit své schopnosti, tvůrčí ambice, rozvinout myšlenku, nápad.

Když se počátkem tohoto desetiletí začala formovat plánovitá účast na národních okruzích Praha a Vltava, měla redakce vytvořenu solidní základnu, na které mohla stavět. Bez problémů se široký redakční kolektiv zapojil do přípravy i tak náročných programových bloků pro národní okruhy jako jsou „Na nedělní vlně z HK“, „Dveře dokořán“ a v poslední době i „Na střeďeční vlně Hradce Králové“. Připraveny byly i další úseky, tedy technika a realizace.

Zároveň je nutno říci, že špičkové pořady, připravované pro národní okruhy Čs. rozhlasu Praha, mají přímý vliv na kvalitu publicistiky v krajevém vysílání. Neexistuje tedy v kvalitě žádná markantní dělicí čára mezi programem připravovaným pro kraj a pro centrum. Dokladem toho je i skutečnost, že ocenění, která v posledních sedmi letech získává naše studio v národní programové Žatvě, se rovným dílem dělí mezi pořady připravované pro kraj a pro centrum.

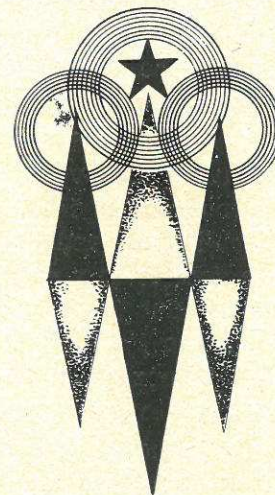
Publicistika v našem krajevém studiu už dávno není ve stadiu experimentu, přestože stále hledá nové cesty. Má hluboké kořeny, které zapustila nejen redakce, ale i technika a realizace, je šancí pro externí autory, spisovatele, scénáristy a herce východočeských profesionálních scén. Nenápadně se stala samozřejmou součástí života posluchačů ve východních Čechách. Každý měsíc přicházejí do studia desítky dopisů, které jsou povzbuzením do další práce. Jen namátkou vybírám tyto řádky:

. . . připravujete nám, posluchačům, skutečně hezké pořady. Každý den ve Vašem vysílání nacházím něco nového, burcujícího i úsměvného. Bez rozhlasu, především bez našeho krajevého vysílání, si nedovedu život v jeho plnosti a bohatosti představit. A určitě nejsem sama.

Irena Mydlová, Hradec Králové

Když čteme v redakci takovéto dopisy, máme pocit, že naše práce je společensky potřebná a prospěšná.

ZDENĚK SEINER
vedoucí vysílání

DÁLNOPISEM, TELEFONEM, POŠTOU ... A HLAVNĚ MAGNETOFONEM

Zpravodajství královéhradeckého rozhlasového studia dostalo dnešní podobu v druhé polovině sedmdesátých let. Jeho dominantou je od té doby půlhodinový pořad „K dobrému polední“, jehož duchovním otcem byl redaktor Milan Jelínek. Jen ti služebně starší v redakci si ještě dnes vzpomenu na hradecká poledne bez moderátora, „filátek“, svěžích glos a náročných analytických materiálů, na poledne, která byla ve srovnání s těmi dnešními víc těžkopádná a méně žánrově pestrá. Ne, nebyla zavrženíhodná, odpovídala době, úrovni tehdejší rozhlasové žurnalistiky i znalostem a schopnostem těch, kteří se nově, moderní novinářině učili za pochodu — ve studiu i na fakultě žurnalistiky. Zrod nového, na tehdejší dobu snad až odvážného zpravodajského pořadu, jsme přivítali nejen my, jeho tvůrci, ale i naši posluchači. A nebylo to s tím naším poledním jednoduché — než prošlapalo svoje první dětské střevisky, namořilo řadu směnařů i těch, kteří do něj přispívali. Ale jednou bylo tady a hlásilo se o svoje místo na slunci. Za těch bezmála 10 let překonalo dětské nemoci a našlo svoji dnešní tvář. A ani ta — a jinak to ani být nemůže — není definitivní. Jedno však my, zpravodajci, víme určitě. Jeho další inovace bude vždy krokem dál za aktuálností a angažovaností, krokem za lidmi, se kterými a pro které naše zpravodajství připravujeme. A není to jenom pro posluchače v našem kraji, ale prostřednictvím zpráv, rozhovorů, reportáží a dalších příspěvků, předaných našemu centru, Dobrému jitru, Studiu 7, Zrcadlu kultury, Zákrutě a dalším redakcím, i pro posluchače v celé naší vlasti. Protože náš kraj — se svými tradicemi historickými a kulturními i děním současným — měl a má své místo v celostátním rozhlasovém zpravodajství.

Jenže sami, sami bychom na to při vši snaze a nadšení nestačili. Proto už před lety vznikl aktiv rozhlasových dopisovatelů a spolupracovníků, dnes čítající více než 80 jmen. Někteří se ozvou čas od času, jiní jako Jaroslav Horák, Antonín Jiříšťa, Arnošt Kubeček a mnozí další „zásobují“ naši redakční poštu denně. A tak jsme si mohli před několika lety dovolit jít ještě dál, nepřebírat pro naše zpravodajské relace jenom psané materiály našich spolupracovníků, ale navrhnout jim formou takzvaných telefonátů přímou účast ve vysílání. Začínali opatrně, sem tam to některý z nich zkusil, přidali se další a dnes není dne, aby v našem pořadu „K dobrému polední“ nezazněla jména Vladimír Burjánek, Bohuslav Jasanský, Marta Petrová či Jiří Černý. A když to potom sečteme za rok, bývá to více než 200 odvysílaných telefonátů.

Vychovat si dobrého dopisovatele, mít v něm člověka, který je naladěný na stejnou tepovou frekvenci, trvá mnohdy roky. Ale přísloví o růžích, které přináší trpělivost, platí v tomto případě

EVA STAŇKOVÁ, vedoucí zpravodajství: *Tak co nám dnes poslali naši dopisovatelé? A komu přidělit ke zpracování jejich příspěvky?*

dvojnásob. Už proto, že oni i my v redakci máme jeden cíl — přinášet denně pohotové, aktuální informace o všem důležitém dění v našem kraji, být pokud možno první, být u toho — když začnou žně, když továrna splní plán, když havíři úspěšně vyfárají s rekordem, když se rodí nová iniciativa, když můžeme nejen informovat, ale zcela v leninském duchu i organizovat

a pomáhat. Výhradně pro tyto účely vznikla rubrika „Dnes se ptáme“, díky níž se nám už podařilo vyřešit nejednu zapeklitost, pomoci lidem, pomoci dobré věci. A o to nám v našem zpravodajství jde především. Být tady a vysílat pro lidi. A od stolu to nejde. To se musí ven, mezi lidi, za hrdiny socialistické práce a novátory, za úderníky a ženami z našich textilek, které v předstihu plní jeden rok pětiletky za druhým, za dobrými nápady, ale i za lidskou lhostejností a malověrností, protože dobrý zpravodajský redaktor musí umět a chtít kousnout i do kyselého jablíčka. Ono se to vyplácí, v důvěře posluchačů, ve sledovanosti příspěvků, jakými jsou třeba pravidelné seriály či rubrika „Pod veřejnou kontrolou“. A při tom všem nejde jenom o zobrazení problému nebo úspěchu, ale také o dokonalé, profesionální zvládnutí zvoleného žánru. Že se to namnoze daří, o tom svědčí řada ocenění z nejrůznějších novinářských soutěží.

Mimochodem, je-li už řeč o soutěžích. Bude to už 10 let, co v každém našem středečním pořadu „K dobrému polední“ vyhlášíme tradiční soutěž „na telefon“. Fejetonovou formou sdělená hádanka, týkající se většinou znalostí našeho kraje a jeho slavných osobností, rozezná do 12 hodin a 20 minut, kdy soutěž uzavíráme, telefony po celé redakci. Pravidelně nám totiž každý týden volá 80, 100 a někdy dokonce i více posluchačů — luštitelů naší hádanky. Tři — ještě během vysílání vylosovaní výherci dostanou od nás dlouhohrající gramofonové desky. Od roku 1978 do konce června letošního roku se naší soutěže zúčastnilo 26 tisíc 609 posluchačů. Že je to i určitá forma zpětné vazby snad ani není třeba dodávat.

A ještě na jednu záležitost není možné zapomenout. Na naše družební zpravodajství, rubriku, která patří ke každému královéhradeckému pondělku. Zprávy a zajímavosti o životě lidí v družebních krajích Černigov, Magdeburk a Vratislav jsou ve své podstatě zároveň obrazem přátelských vztahů, které naše kraje už řadu let pojí. My jsme za tu dobu odvysílali bezmála 150 minut informací, zaslaných z družebních rozhlasových studií, a přibližně stejný počet jsme jich našim rozhlasovým kolegům v Černigově, Magdeburku a Vratislavi odeslali.

Jenže ... všechna sláva polní tráva. My stejně dobře víme i o tom, kde nás stále ještě tlačí bota, a tak se každý z nás, kdo máme co do činění s naším královéhradeckým rozhlasovým zpravodajstvím, pro tu svou minutu, dvě, tři ve vysílání bude znovu a znovu vydávat pod zem i nad zem, do dílen i kanceláří vedoucích pracovníků, za nadšenými brigádníky, na pole i do dějišť kulturních festivalů, na něž je náš kraj tak bohatý, za lidmi, kteří nás vidí mezi sebou rádi, i za těmi, kteří jsou nejraději, když za námi zaklapnou dveře. Protože zpravodajství, moderní a účinné, není a nemůže být rozhlasovou popelkou.

EVA STAŇKOVÁ
vedoucí zpravodajství

MILON JASANSKÝ, redaktor: *Je to hezké vyprávění, moc hezké, ale pořad se natáhnout nedá. Tuhle pasáž bych mohl vystříhnout, snad se tím nikoho nedotknu.*

„ŠŤASTNÝ VÍKEND!“

oddechový pořad s vysokou poslechovostí

Když se v druhé polovině roku 1979 připravovala koncepce vysílání Čs. rozhlasu v Hradci Králové na rok příští, bylo zřejmé, že v programech studia chybí výrazný oddechový typ, který by však nabízel nejen pobavení, ale také informace o bezpočtu společenských akcí, které ve Východočeském kraji jsou v sobotu a v neděli, dobrou rozhlasovou četbu, zajímavé reportáže a další příspěvky vypovídající o národopisném koloritu regionu.

Úkolu vytvořit takový pořad se ujal redaktor Milan Jelínek a navrhl pásmo na bázi radioproudu s výraznou moderátorskou (průvodcovskou) invencí, velkým množstvím zpráv, zajímavými literárními počiny, anekdotickými vložkami, živě natočenými scénkami, rozhovory a reportážemi s pozoruhodnými lidmi z našeho kraje i družebního kraje Středoslovenského, recitací, atraktivní hudbou...

Od ledna roku 1980 se vysílá Šťastný víkend pravidelně sobotu co sobotu a podle údajů výzkumného pracoviště Čs. rozhlasu v Praze jde o velmi sledovaný pořad studia Čs. rozhlasu v Hradci Králové. Svědčí o tom ohlasy jak z Východočeského kraje, ale i z Ústí nad Labem, Prahy, Liberecka, od posluchačů ze Šumperka, Jihlavy, Jindřichova Hradce...

Základem popularity pořadu je jeho neutuchající optimismus, vysoká pestrost a hudební zajímavost a samozřejmě nezvykle široký informativní záběr. Ten by nebylo možné vytvořit bez pomoci mimořádně pilných dopisovatelů Arnošta Kubečka (Náchod), Jiřího Štála (Jičín), Antonína Jiříšty a Marcely Pavlíkové (Hradec Králové) a dalších. Dík za nezištnou pomoc patří i soudruhům z našeho studia Petru Hašovi, Haně Sirakové... Za příjemnou spolupráci je třeba poděkovat hercům Janu Pilařovi a Dagmar Felixové, zasloužilému umělci Milanu Sandhausovi, Borisu Šlechtovi, spolupřevodkyni pořadem Radce Petkové a zvukovému mistru Ladislavu Součkovi, jehož nápaditost a zvukařské umění je znát z mixáží znělek, podkresových efektů a hudebních střihů... A tak v čase, kdy se blíží 250. vydání pořadu „Šťastný víkend!“, nelze si přát nic jiného, než aby nadále docházely takovéto ohlasy:

Radovan Tichavský z Tábora:

... „za rok jsem si Váš pořad natolik oblíbil, že se již každý týden těším na sobotu, na poledne, kdy naladím na Vaše vysílání.

Je mi osmnáct let a více jak rok pravidelně poslouchám Váš pořad Šťastný víkend!“

MILAN DUS (u psacího stroje) a PETR HAŠ (stojící), redaktoři: *Mám takový dojem, že jsme to pěkně „zvorali“.* Petře, *podej čistý papír!*

Zdeněk Doležal, Třešť:

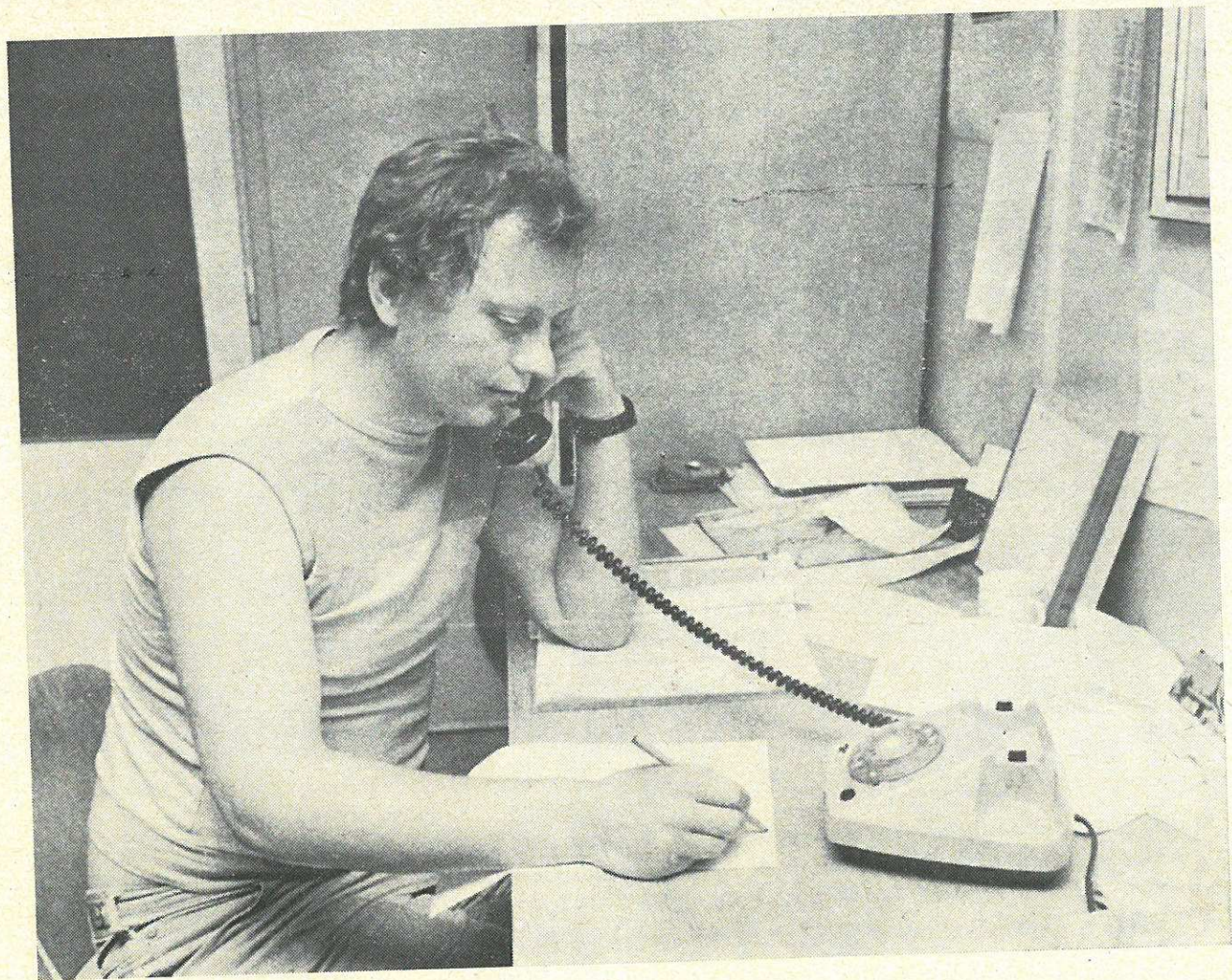
„Bydlím na Českomoravské vrchovině v malém městečku Třešť, okres Jihlava. Váš vysílač tu jde velmi dobře. Vaše pořady poslouchám — líbí se mi. Je v nich všechno, co mladého člověka zajímá. Mezi ně patří pořad Šťastný víkend. Líbila se mi povídka „Pan učitel Josef Hub“ ... I nadále budu vaším věrným posluchačem ...“

Michal Klimsa, Nové Město pod Smrkem:

„Poznal jsem mnoho vysílání z krajevých studií, ale hradecké se mi velice líbí. Rád poslouchám vaši malou diskotéku. Těším se opět na vaše vysílání.“

MILAN JELÍNEK
redaktor

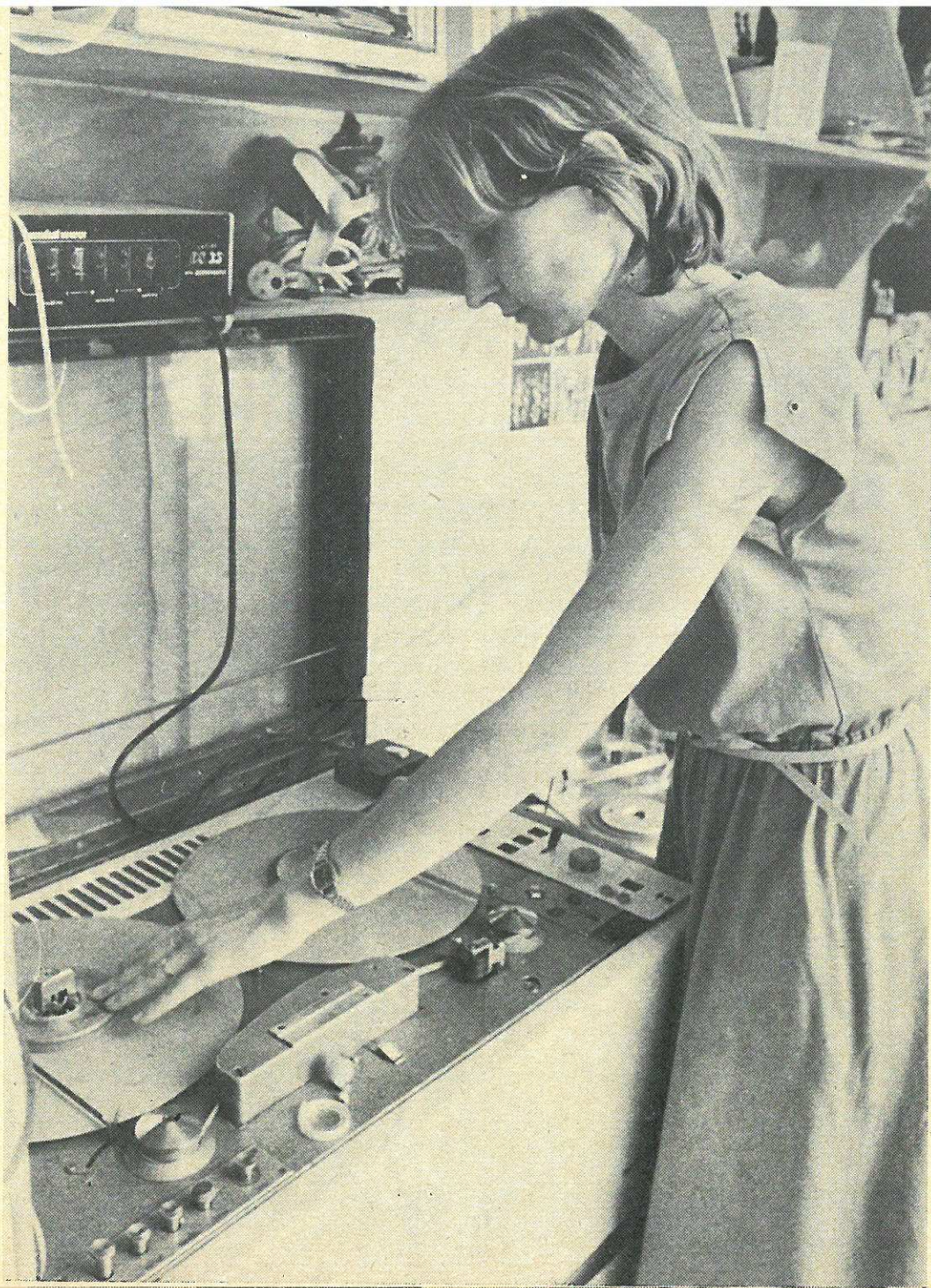

VLASTIMIL NOVÁK, redaktor: *Krajská zemědělská správa? Výborně. Píšu si.*

LADA KLOKOČNÍ-
KOVÁ, redaktorka:
*Tak nevím, mám
to vystříhnout,
nemám... Raději
si celý rozhovor
ještě jednou
poslechnu.*

NAŠ HRADECKÝ ROZHLASOVÝ KABARET

Kabarety se v sedmdesátých letech objevovaly v krajo­vém vysílání jen sporadicky. Teprve Programová konference Československého rozhlasu v roce 1978 uložila krajo­vým studiím vytvořit pro hlavní redakci zábavy specifický krajo­vý rozhlasový kabaret.

Realizační tým v Hradci Králové si postavil jednoznačný úkol, jak tento žánr vyžaduje, aby se lidé bavili, aby se zasmáli i zamysleli. Vrátili jsme se trochu do historie, ujasnili jsme si jak a proč kabaret vznikl, jak se vyvíjel a jaké je jeho poslání.

No a potom už to bylo jednoduché, zvláště, když od počátku byla autorsky jasná koncepce, obsahově i formálně. Po formální i realizační stránce nás zajímal zámek Kuks, Braunovy alegorie ctností a neřestí před hospitem: láska, nenávisť, hrdinství, pomluva... Dosadit do těchto vlastností děj jednotlivých kabaretů už byla jen věc autorské fantazie.

Pro cyklus Kabaretů jsme vytvořili „Kabaretní vinárnu na Kuksu“, do ní vymysleli stálé figury: vrchní (zasl. umělec Milan Sandhaus), kuchař (Miroslav Suchý), šatnářka (Helena Růžičková), náhodný host (Jindřich Bonaventura), stálý host pan Hovorka (Jan Pilař), no a potom už jsme jenom podle jednotlivých námětů „vodili“ do vinárny nositele nešvarů a neřestí, abychom jim nastavili satirické zrcadlo.

Protože každá vinárna má svůj orchestr, měla ho i „Vinárna na Kuksu“. A zase to byla šťastná konstelace, že v té době po zemích českých vozila vtipné písničky hudební skupina Lokálka z Hradce Králové. Vozila s sebou nejen písničky, ale i vtipné a satirické parodie, které dodávaly ten správný říz dění kabaretním posezením.

Potom už stačilo přistavit přenosový autobus před vinárnu, obecnost posadit na jednu stranu, účinkující na stranu druhou a režisér dal v letech 1980—1984 33krát pokyn „Ticho, prosím, natáčíme“.

Nakonec už známá znělka oznámila v rozhlasovém přijímači, že „rozhlasový Kabaret z Hradce Králové přinášíme vám...“.

A posluchači, soudě podle ohlasů, se bavili, smáli a občas se i zamysleli...

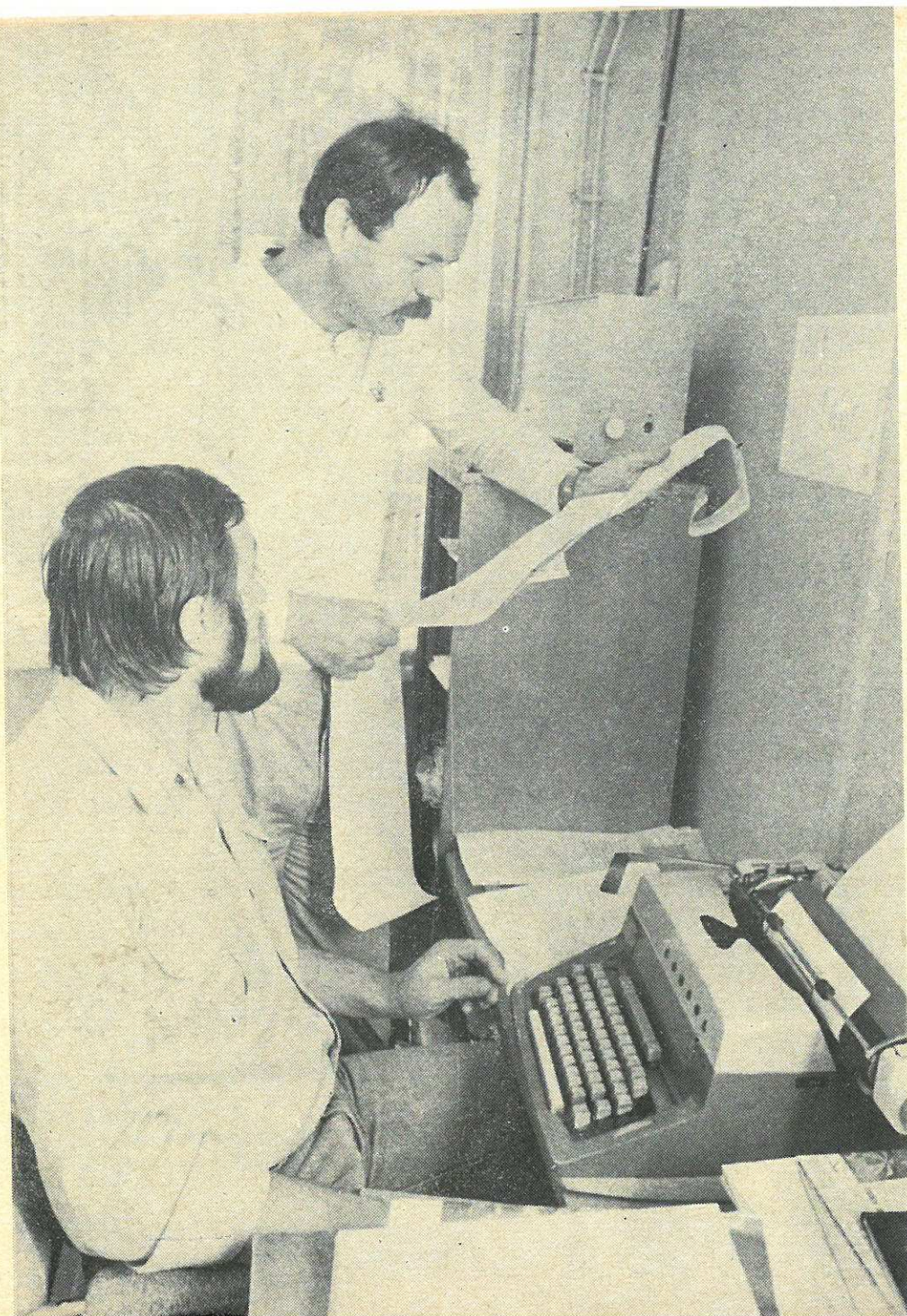
BOHUSLAV FORMAN
redaktor

HANA SIRAKOVÁ,
redaktorka: *Ten
kousek pásu si
musím schovat,
bude se mi hodit
do Kulturního
okénka.*

PŘEMYSL ŠRÁMEK
(stojící) a BOHUSLAV
FORMAN, redaktoři: *Tak
co nám přináší dálnopis?
Pokyny z pražského
rozhlasu nebo zprávu
ČTK? Ani to, ani ono,
ozvali se naši
dopisovatelé.*

ZDENA KABOURKOVÁ, hlasatelka: *Hezké odpoledne, milí přátelé. Vítejte při poslechu pořadů, které jsme pro vás připravili ve studiu Československého rozhlasu v Hradci Králové.*

KDYŽ SVÍTÍ ČERVENÁ

Realizační oddělení ve studiu Čs. rozhlasu je výsledným článkem „tvůrčího řetězu rozhlasové výroby“, na jehož konci je finální výrobek — program určený posluchači. A program je to pestrý, žánrově velmi rozmanitý. Posuďte sami. Naše oddělení „realizuje“ jak pořady magazínového typu, publicistiku, tak i literární a literárně dokumentární pásma, pásma poezie, zábavné a rekreativní pořady, veřejné nahrávky, pořady pro centrální okruhy stanice Praha, Hvězda, Vltava, „Nedělní a Středeční vlny z Hradce Králové“, stereofonní pořad „Dveře dokořán“, hry a četby pro hlavní redakci literárně dramatického vysílání.

Nutno dodat, že se tak děje ve velmi skromných podmínkách. Jestliže se nám někdy z této široké palety programů něco podařilo, pak to bylo vždy, když redaktor, režisér, hudební redaktor, zvukový mistr a interpret našli společnou řeč. V našich studiových podmínkách je kolektivní práce nutností. Jiná cesta ke zdařilému výsledku nevede. Neodmyslitelnou součástí tohoto „tvůrčího týmu“ je široký kolektiv herců východočeských divadel — Východočeského divadla v Pardubicích, Divadla Vítězného února v Hradci Králové a loutkového divadla Drak.

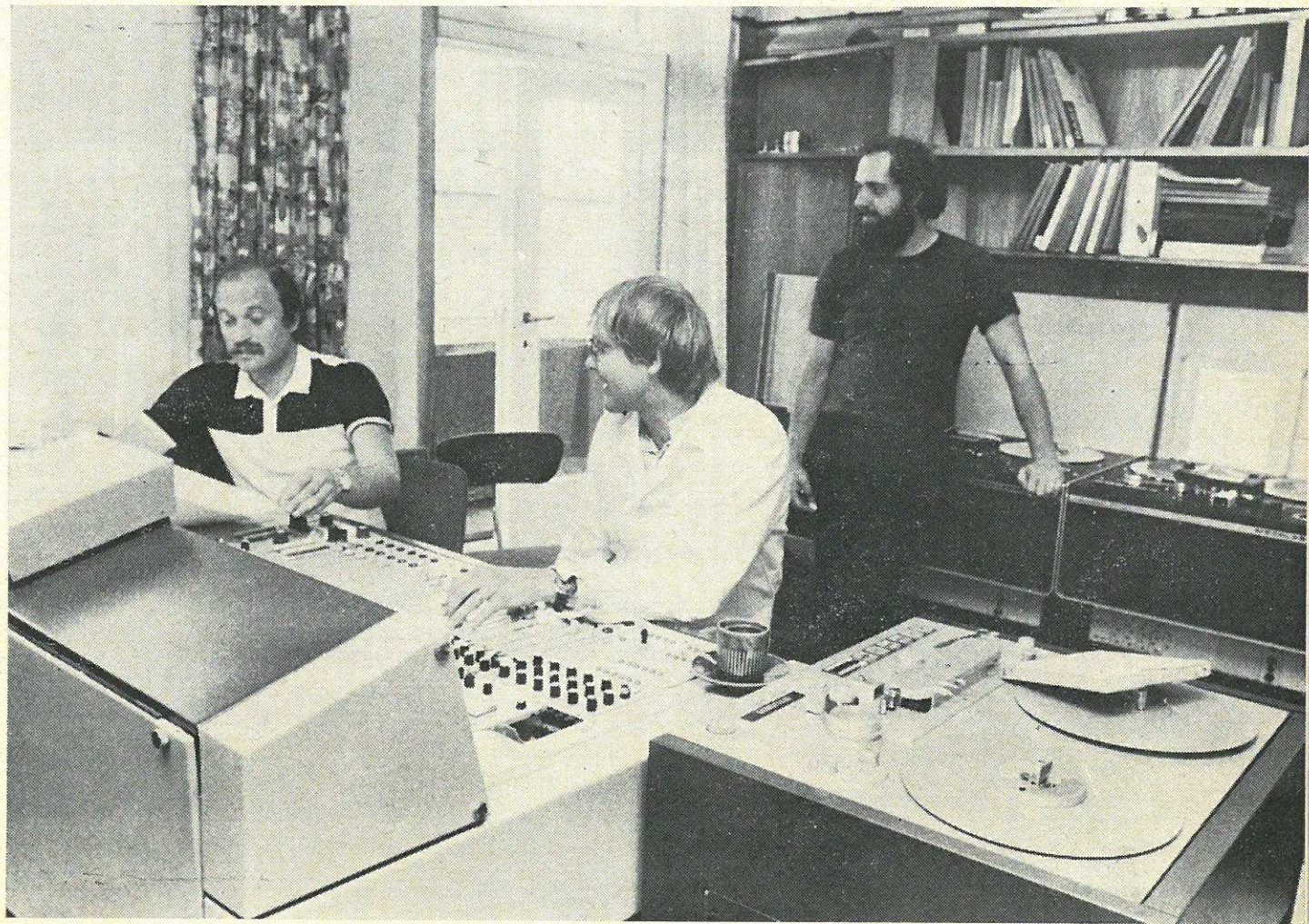
Z těchto tří východočeských divadel v našem rozhlasovém programu v roce 1984 účinkovalo 49 herců.

I když účinkují na scénách zájezdového typu a jejich časové možnosti jsou omezené, přesto rádi znovu a znovu prožívají krásné dobrodružství před mikrofonem.

Maxim Gorkij psal: „Spisovatel může slovo, které chce sdělit čtenáři, napsat jen jednou, zatímco říci se může v nepřeborném množství a nekonečném množství nuancí, významů a zabarvení.“ A právě úkolem a posláním rozhlasové režie a interpreta je, aby toto slovo znělo pravdivě a pulsovalo vnitřním rytmem a dynamikou doby, ve které žijeme.

Vztah herců k Československému rozhlasu vyjádřil nejlépe zasloužilý umělec, člen Východočeského divadla v Pardubicích, Milan Sandhaus:

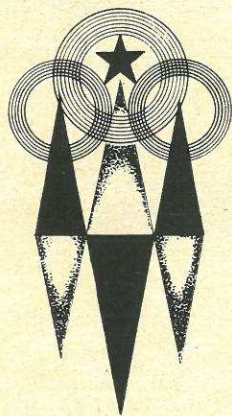
PAVEL KREJČÍ, režisér, LADISLAV SOUČEK, mistr zvuku, VÁCLAV VLACHÝ, technik (zleva): *Tak se podíváme, co si na nás redaktoři vymysleli. Ale, ale — zvukový efekt: zpěv tuhýka obecného! To snad přehnali, ne?*

Rozhlasová práce je pro každého z nás první výstupní kontrolou výsledku jeho práce, kdy může bezprostředně udělat korektury, poznat chyby, jichž se může příště vyvarovat, a kdy mikrofon je jakousi uměleckou školou zároveň zkoušející každého, kdo se před něj postaví. Chtěl bych poděkovat za všechna ta léta, po která jsme mohli stát či sedět u rozhlasového mikrofonu, poděkovat za tu vždycky zvláštní tvůrčí atmosféru, která byla a je vždy plná dobré pohody, dobré nálady, úcty a tolerantnosti jednoho k druhému. Věřím, že my všichni, kteří přicházíme do rozhlasového studia z různých jevišť, zkušeben či pódíí, máme pocit, že přicházíme do jakýchsi čistých lázní, kde nacházíme duševní osvěžení při práci, která, i když je někdy unavující, je přesto vždycky radostná. A pracovat s radostí by mělo být snad krédo každého člověka.

Chtěl bych popřát našemu východočeskému rozhlasovému studiu v Hradci Králové do dalších let hodně tvůrčích úspěchů, hodně pořadů, které budou vždycky pouze výborné. A zprávy, které budou přinášet jen klid a mír a posluchačům nejen moudrá poučení, ale i kus dobré nálady. A jestliže nám, externím spolupracovníkům, bude dopřáno být u toho — pak vždycky, když se rozsvítí ve studiu červená, můžete se na nás spolehnout.

PAVEL KREJČÍ
režisér — ved. realizačního oddělení

JARKA VÁCLAVÍČKOVÁ, režisérka, VÁCLAV VLACHÝ, technik, LADISLAV SOUČEK, mistr zvuku (zleva): *Tvůrčí zamýšlení v nahrávacím studiu.*

HUDBA PRO NAŠE POSLUCHAČE ...

... aneb s muzikou jde všechno lépe

Nezastupitelné místo ve vysílání Československého rozhlasu zaujímá hudba. V programu našeho krajevého vysílání tvoří celou polovinu vysílací plochy. Musím ovšem zdůraznit, že v rozhlase nejde o jakoukoli hudbu. Musí plnit svoji funkci; umocňovat mluvené slovo, vytvářet příjemnou náladu, pocit spokojenosti a také napomáhat rozšiřování hudebního rozhledu posluchačů a působit na jejich hudební vkus.

Těší nás, že naše hudební pořady získávají rok od roku další příznivce. Aby byly zajímavé a pestré, spolupracujeme s více než 60 hudebními soubory různých typů a žánrů. Od profesionálních symfonických těles, která působí v našem kraji, po přední zájmová komorní sdružení. Pravidelnými hosty našeho nahrávacího studia jsou nejlepší východočeské pěvecké sbory, dětské sbory, dechové orchestry, národopisné soubory a na 30 vokálních a instrumentálních skupin. Nezapomínáme na nejlepší studenty konzervatoře v Pardubicích, s přenosovým autobusem zajíždíme zaznamenat umělecké výkony mladých muzikantů — účastníků Kociánovy houslové soutěže v Ústí nad Orlicí, Smetanovské klavírní soutěže v Hradci Králové, festivalu „Mladá Smetanova Litomyšl“. V pořadech „Pohledy do hudebního života Východočeského kraje“ přinášíme záběry z festivalů „Camerata nova Náchod“, sborových soutěží „Písně přátelství“, z přehlídek angažované písně a „Porty“, pořádaných Socialistickým svazem mládeže, z hudebních slavností ve Rtyni v Podkrkonoší, mezinárodního festivalu akademických sborů v Pardubicích.

O výsledky práce nejlepších východočeských souborů a sólistů jeví stále větší zájem ústřední rozhlasové vysílání. V roce 1984 pro vysílání stanic Praha, Vltava a Hvězda královéhradecká hudební redakce připravila 122 pořadů v rozsahu téměř 65 hodin. Pro krajevé vysílání pak 286 hodin.

Tuto pozornost si hudební život Východočeského kraje plným právem zaslouží. Nejen pro zavazující odkaz slavných rodáků — skladatelů Bedřicha Smetany, Bohuslava Martinů, Radima Drejsla, Lubora Bárty, ale především pro současný rozvoj profesionální i zájmové umělecké činnosti.

RADOVAN NAVARA
vedoucí hudební redakce

RADOVAN NAVARA a ing. JIRÍ ŠTUSÁK, hudební redaktoři: *Tohle by šlo, má to rytmus, ale autora si musíme pozvat na konzultaci. (Pozn. red. — že by se i noty daly spočítat na kalkulačce?)*

HELENA FEDERSALOVÁ, technička: *Že mě to nenapadlo dřív! Tak jednoduché propojení...*

TECHNIKA A LIDÉ KOLEM

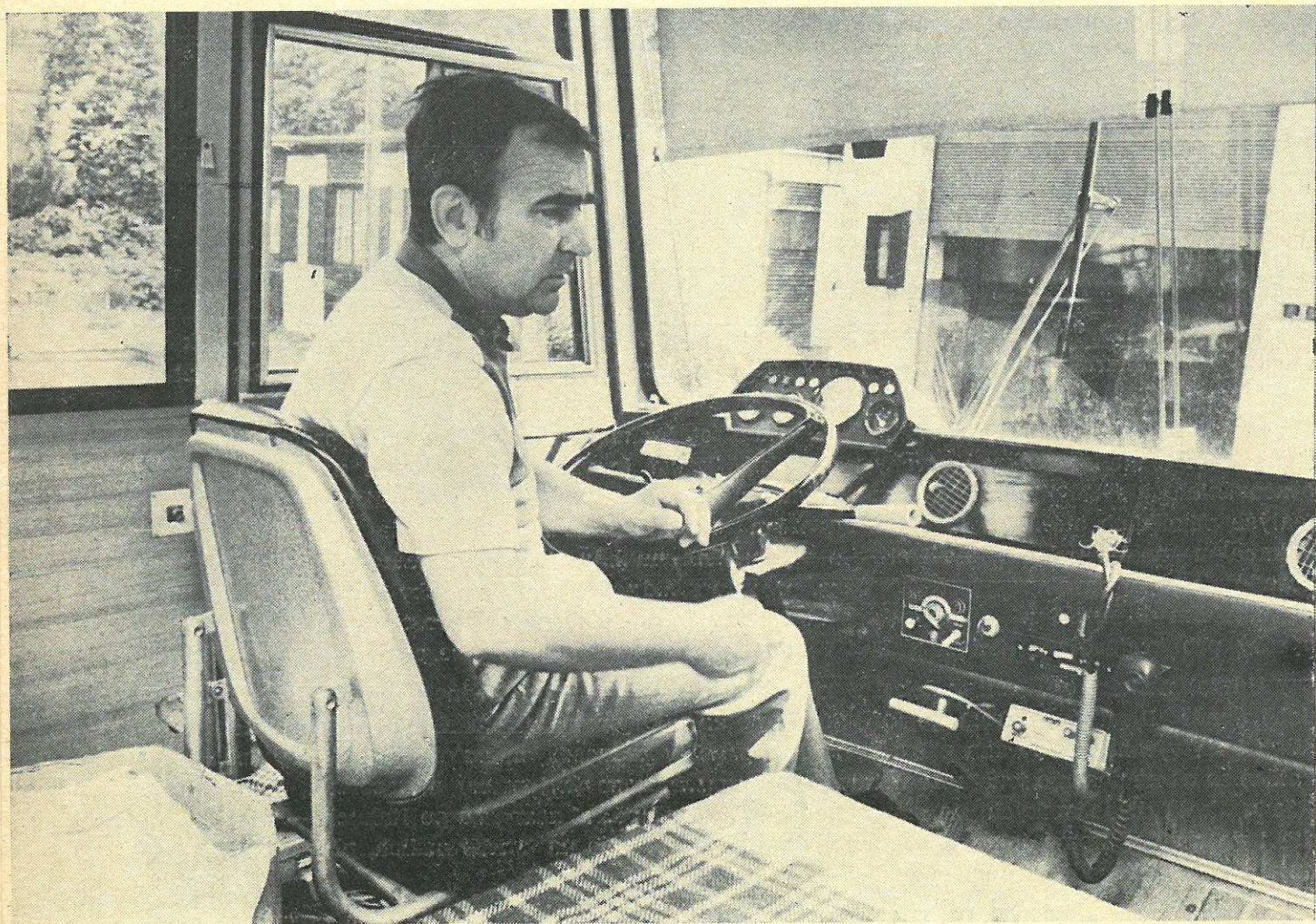
Bezporuchové vysílání a výroba pořadů pro krajový program i celostátní okruhy — tak lze ve stručnosti charakterizovat hlavní úkoly technickoprovozního úseku královéhradeckého rozhlasového studia.

Na třech výrobních pracovištích, jednom přetáčecím a jednom vysílacím, pracuje v našem studiu osm techniků zvukové výroby a vysílání. Potkat je však můžete nejen na jejich stálých pracovištích, ale také ve dvou přenosových autobusech a u celé řady reportážní techniky, včetně malých mixážních stolů. Že to klade vysoké nároky na každého z nich, že to vyžaduje nejen dokonalou znalost profese, ale i cit pro zpracování mnohdy technicky náročných uměleckých pořadů, že je to povolání náročné na čas, protože někdy skutečně není zbylí a musí se pracovat „od nevidím do nevidím“ ... na to všechno jsou už „lidé z techniky“ prostě zvyklí. Vždyť kromě výroby pro krajové vysílání odpracují ročně pro celostátní okruhy více než 2 a půl tisíce hodin.

Udržet veškeré zařízení v dobrém technickém stavu, a jeho hodnota dosahuje v současné době téměř 10 miliónů korun, je úkolem tří pracovníků provozní zkušebny. Navíc se aktivně podílejí i na výrobě, především při přenosech a práci v přenosových autobusech. Ani práce ve fototece se už neomezují jenom na manipulaci s magnetofonovými pásky a kazetami, ale převzala i řadu úkolů dispečerských, na starosti má veškeré přetáčení záznamů po linkách — a to ze studia i do studia, stejně jako natáčení telefonátů, kterými se na tvorbě našich, především zpravodajských, relací podílejí dopisovatelé a spolupracovníci redakce.

Ruku v ruce s nároky na znalosti a zkušenosti lidí stoupají i nároky na technické vybavení. Modernizace technické základny proto není nahodilým jevem, ale vychází z potřeb a struktury studia, přičemž zahrnuje studiovou, přenosovou, reportážní, vysílací i spojovou techniku. V současné době věnujeme pozornost především výměně mixážních stolů v hudebním studiu a na vysílacím pracovišti za nové typu ALMES, dokončujeme výměnu studiových magnetofonů. Výměna studiových magnetofonů — především za typ STM — nám v budoucnu umožní přejít na všech pracovištích na stereovýrobu. Sjednocení výrobních postupů zajistí nová poslechová místnost,

LUDEK ŠTURM, vedoucí autodopravy, řidič: *Přenosový autobus opustil garáž. Než vyjedu, nezapomněl jsem na nic?*

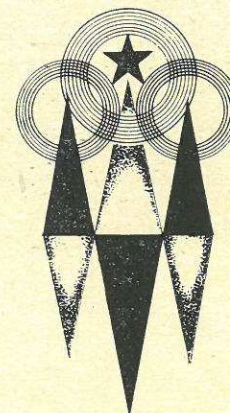

kterou zatím — po dobu rekonstrukce vysílacího pracoviště — využíváme jako vysílací hlasatelnu. Rekonstrukce vysílacího pracoviště, při které jsme brigádnicky odpracovali stovky hodin, zahrnuje modernizace technologie a elektroinstalace, ale i podmínek prostorových a akustických. Po dokončení umožní další rozšíření výrobních kapacit našeho studia.

V přenosové technice plní velmi dobře svou funkci střední přenosový autobus SPV 53, pro náročnější typy pořadů a zároveň jako náhrada při rekonstrukcích režii je určen velký přenosový autobus JELCZ. Samozřejmostí je i průběžné doplňování reportážní techniky, především cívkovými magnetofony UHER a kazetovými SONY. Ke zlepšení poslechu přispělo rozšíření středovlnného vysílače na dvojnásobek, nová telefonní ústředna nám zase umožnila rozšířit počet poboček i vstupních vedení.

Závěrem tedy můžeme s čistým svědomím prohlásit, že i my — lidé kolem techniky — máme svůj podíl na dosavadních úspěších královéhradeckého rozhlasového studia, že i my jsme přispěli „svojí troškou do mlýna“.

FRANTIŠEK TOMÁŠEK
vedoucí technickoprovozního úseku

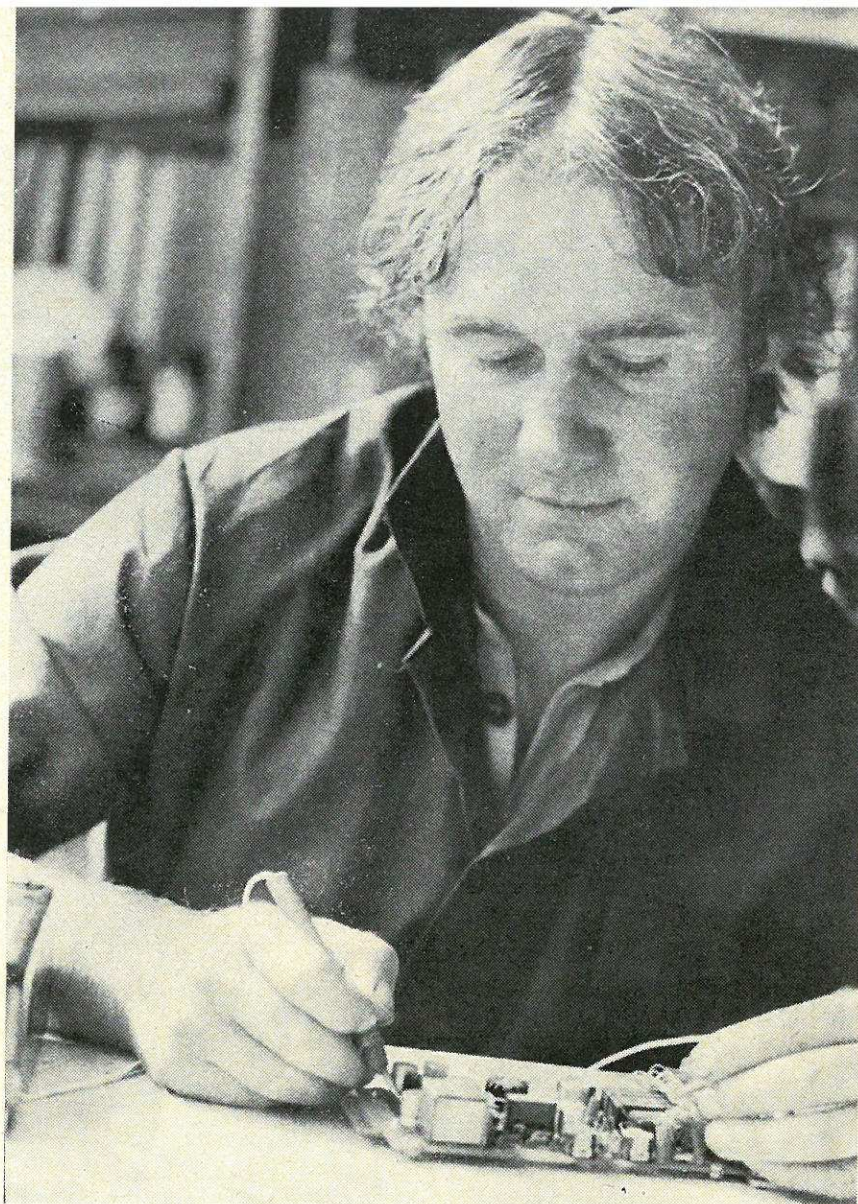

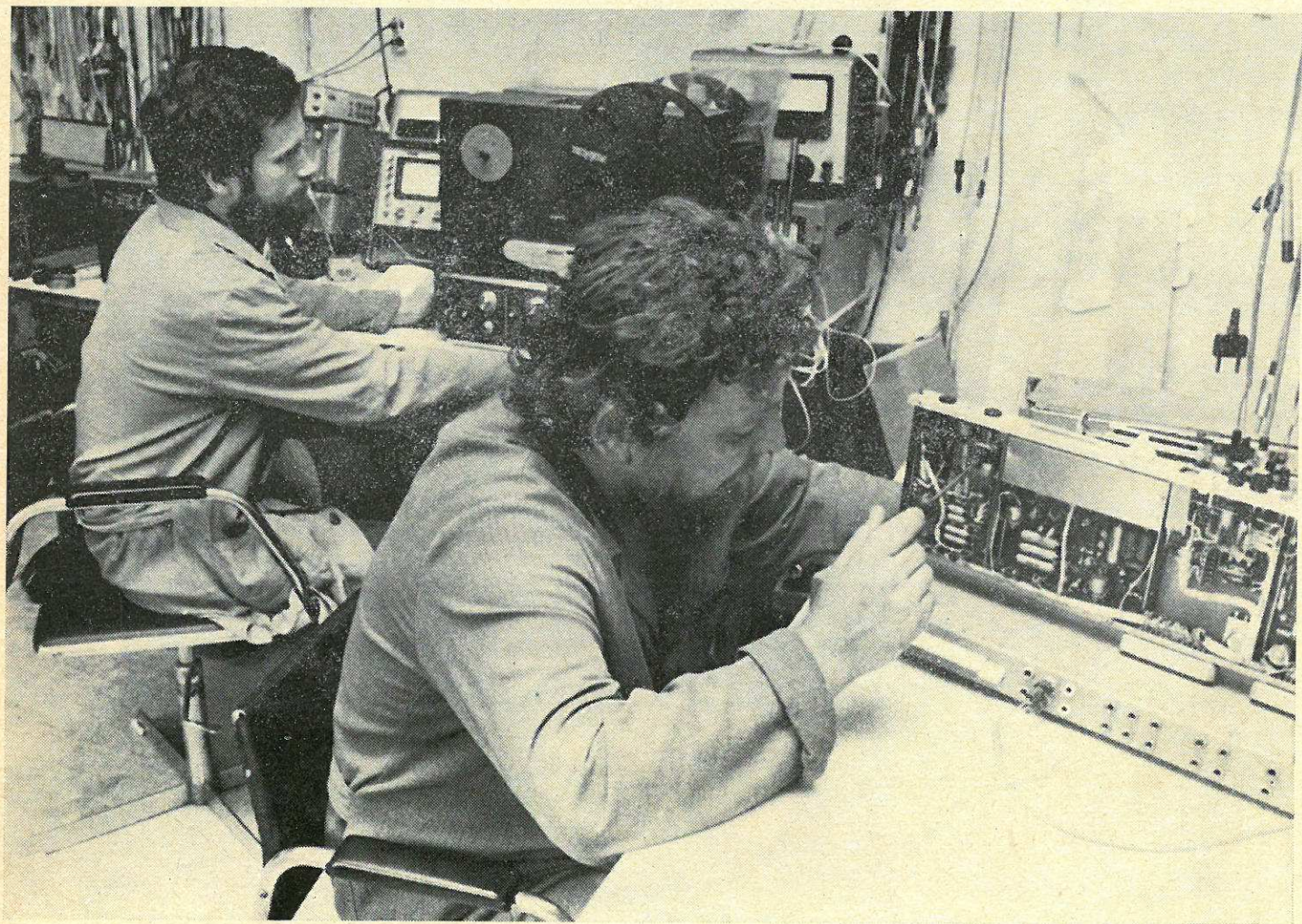
JAN JIRÁSEK, hudební redaktor, JAN MOSKOVSKÝ, provozní technik, LADISLAV SOUČEK, mistr zvuku [zleva]: *Mra-
venčí práci v přenosovém autobusu aktéři veřejné nahrávky většinou nevidí.*

PETR CÍRKVA, provozní
technik: *Vida, tady je ten
zakopaný pes! Ale to
přece hravě opravíme.*

ZDENĚK TAJBL, JAN MOSKOVSKÝ, provozní technici (zleva): *Závady na magnetofonech a radiopřijímačích jsou proto, aby se odstraňovaly. I takové zákulíší má rozhlasová práce.*

...A NEZBYTNÉ ROZHLASOVÉ ZÁZEMÍ

Nejenom redaktoři, realizátoři, mistři zvuku a další tvůrčí pracovníci mají svůj podíl na vysílání královéhradeckého rozhlasového studia. Ti všichni si svoji práci nedovedou představit bez řady pracovníků, kteří se sice na tvorbě pořadů nepodílejí přímo, ale bez nichž by to prostě nešlo. Vždyť si zkuste představit práci nás všech bez spolehlivého zázemí řidičů, soudružek z účtárny, pracovníků údržby a závodní stráže či bez uklízeček.

V účtárně a autoprovozu našeho studia pracuje už řadu let kolektiv, který v letošním roce získal zlaté odznaky BSP. A nebylo to zadarmo. Pracovníci — snad bychom v tomto případě měli říci pracovnice, protože ty jsou v přesile — úspěšně zavádějí novou techniku, která racionalizuje administrativní práci. Ke zpracování agend využívají už léta výpočetní techniku a uvažují dokonce o zpracování dat v reálném čase. V našem autoprovozu jsme vyřadili velkoobsahová vozidla a nahradili je malolitrážními vozy Škoda a Lada. Mimochodem, když už jsme u řidičů, u těch je samozřejmostí, že navíc všichni pracují jako natáčecí technici a v mnoha případech dokonce jako pomocní režiséři připravovaných pořadů, zpravodajských i publicistických. Nu vidíte, a pak že jde o pracovníky, jejichž podíl na tvorbě našeho programu je nepřímý...

Pracovníci ekonomickosprávní složky se také snaží o zefektivnění práce ve studiu využíváním moderní rozmnožovací techniky a ta — ve své valné většině — zase slouží především tvorbě programu.

Zkrátka, jeden bez druhého si to v našem nijak početném rozhlasovém kolektivu nedovedeme představit. Dnes ani v letech příštích.

Ing. LADISLAV MÍŠEK
vedoucí ekonomickosprávního úseku

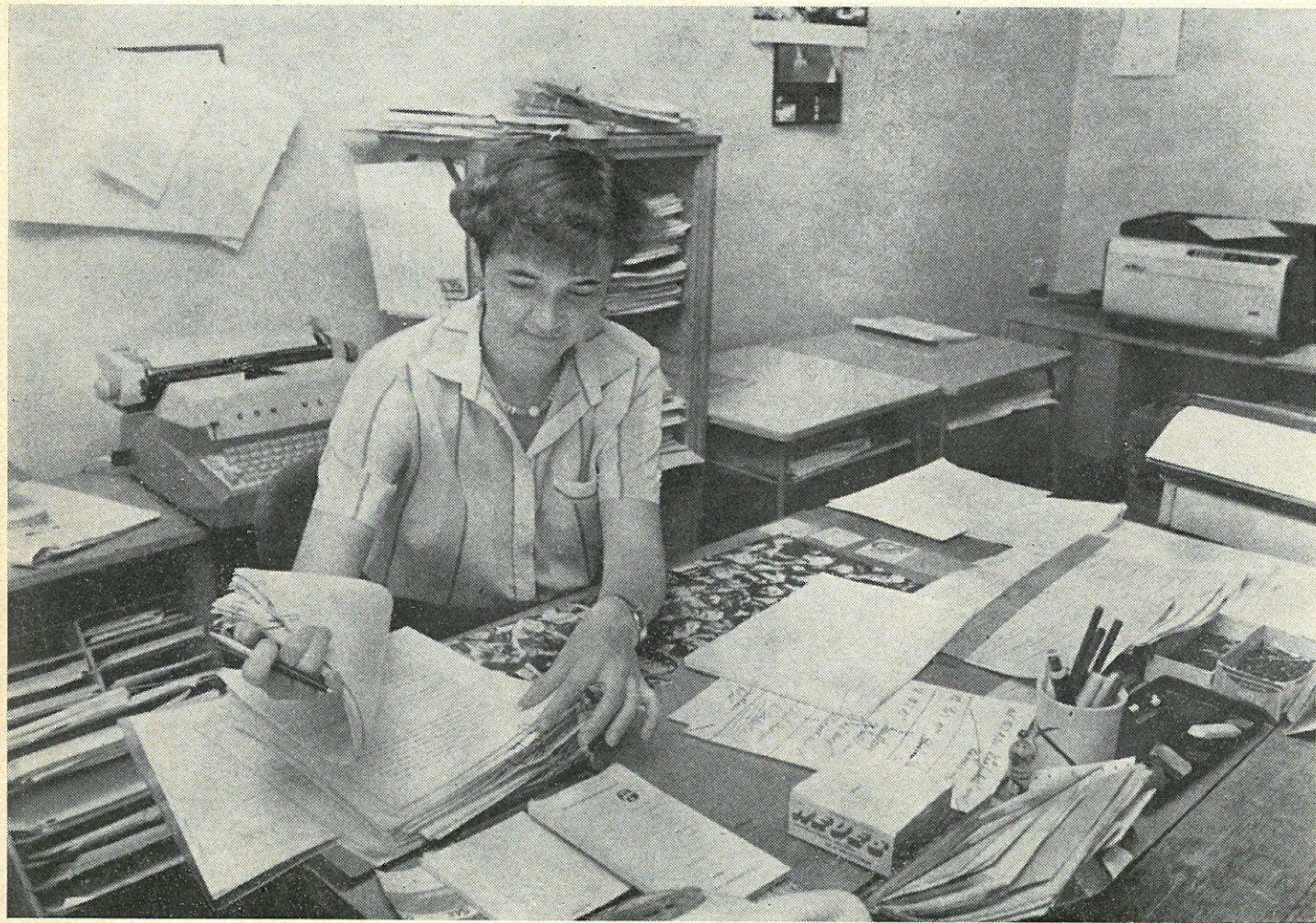
Veřejné nahrávky Čs. rozhlasu v předvolební kampani do zastupitelských orgánů se zúčastnila národní umělkyně Jiřina Švorcová a člen ÚV KSČ a vedoucí tajemník KV KSČ František Tesař.

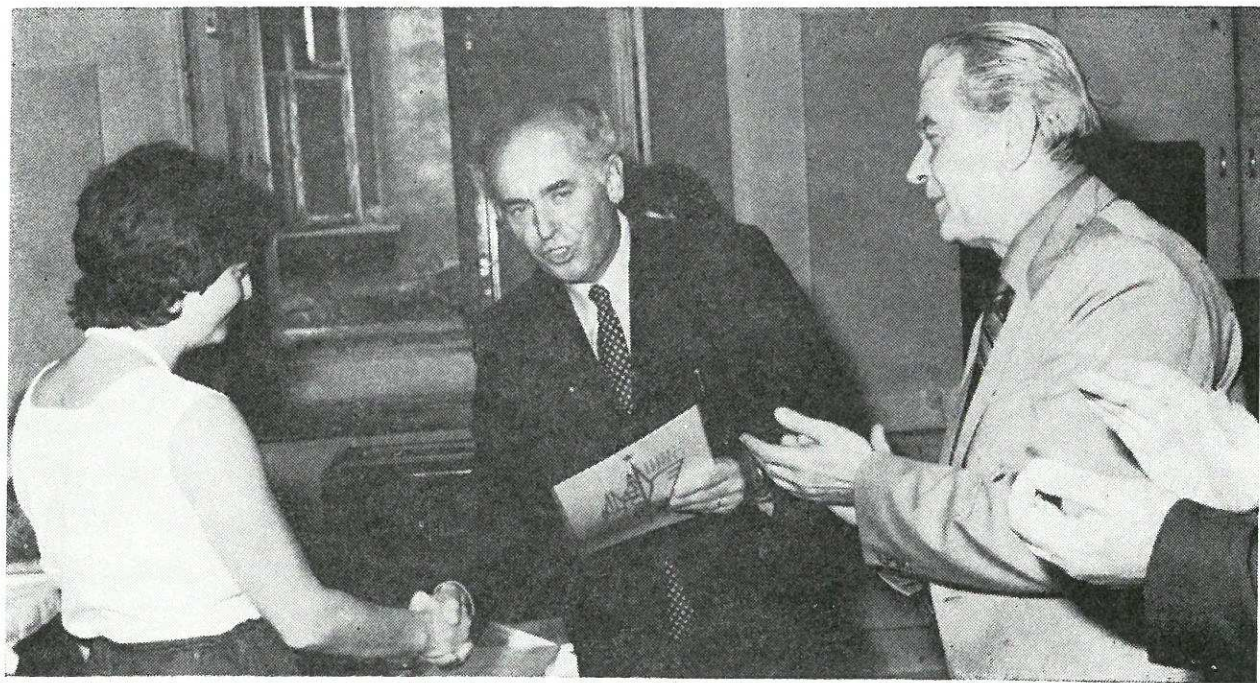
MARIE KREJČOVÁ, MARIE RÁTHOVÁ, honorářová účtárna (zleva): *No tak to těm klukům spočítáme.*

HANA KUBÍKOVÁ, produkční: *Tady mám ten scénář — konečně! Hm, úsměvný text pořadu. Autor žádá o načtení herce Jana Pilaře. No, prosím, objednáám...*

Stalo se již dobrým zvykem,
že ty nejlepší morálně
i materiálně odměňujeme.

EVA VOKOUNOVÁ, DÁŠA
KUKLOVÁ, účetní (zleva):
*Stravenky na obědy jsme
rozdaly všechny, teď ještě
musíme projít cestovní příkazy.
Kolik toho máme?*

Vydavatel: vedení studia
Čs. rozhlasu Hradec Králové
Odpovědný redaktor:
RSDr. Stanislav Jirásek
Na publikaci spolupracovali:
Zdeněk Seiner, Eva Staňková
Milan Jelínek, Bohuslav
Forman, Pavel Krejčí,
Radovan Navara, Miloň
Jasanský, František
Tomášek, ing. Lad. Míšek,
Zdena Kabourková
Fotografie: Alexandra Miejnková
Pov. kult./1023-85 KNV
Hradec Králové
Tisk: včt 26 Trutnov